Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

22 март 2018 година*

„Публична служба — Длъжностни лица — Покана за изразяване на интерес — Главен секретар в кабинета на Европейския омбудсман — Становище на консултативния комитет — Невземане предвид на това становище — Нарушение на процедурата за подбор — Явни грешки в преценката — Равно третиране — Принцип на добра администрация — Отговорност“

По дело T-581/16,

Costas Popotas, длъжностно лице на Съда на Европейския съюз, с местожителство в Люксембург (Люксембург), за когото се явяват V. Christianos и S. Paliou, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейски омбудсман, за който се явяват L. Papadias, P. Dyrberg и A. Antoniadis, в качеството на представители, подпомагани от A. Duron, адвокат,

ответник,

с предмет жалба на основание член 270 ДФЕС, с която се иска, от една страна, отмяна на решението за назначаване на г-жа G. на поста главен секретар в кабинета на Европейския омбудсман, на решението на Омбудсмана от 9 ноември 2015 г., с което се отхвърлят подадените по административен ред от жалбоподателя жалби срещу посоченото решение, както и срещу решението на Омбудсмана да не го покани на събеседване, и от друга страна, обезщетение за вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял вследствие на тези решения,

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: A. M. Collins, председател, M. Кънчева и R. Barents (докладчик), съдии,

секретар: S. Spyropoulos, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 септември 2017 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: гръцки.

Решение

I. Правна рамка

1 Съгласно член 27, първа алинея от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“):

„Назначаването на длъжностни лица има за цел да осигури на институцията услугите на длъжностни лица със способности, ефикасност и почтеност, отговарящи на най-високите стандарти, подбрани на възможно най-широка географска основа измежду гражданите на държавите членки [на Европейския съюз]“.

2 На 19 февруари 2015 г. Европейският омбудсман публикува покана за изразяване на интерес с оглед на заемането на длъжността главен секретар от степен AD 15/16 в кабинета на Омбудсмана (OMB/2/2015) (наричана по-нататък „ПИИ“).

3 Критериите за подбор, изложени в точка 6 от ПИИ, са следните:

– „[о]пит в сътрудничеството или работа в институция, орган или служба на ЕС или в сътрудничеството или работата в служба на национален омбудсман или в подобна служба;

– добро познаване на европейските въпроси, институции и законодателство;

– значителен опит и доказуем успех като ръководител в област, съвместима с дейностите на службата;

– добро разбиране на ролята на омбудсмана в рамките на публичната администрация;

– доказан опит в прилагането на стратегически промени;

– познания в областта на бюджетното управление и планиране;

– познания за модерните стратегии и процеси в областта на човешките ресурси;

– познания за модерните стратегии и процеси в областта на информационните технологии;

– отлични умения за комуникация, работа в екип и мотивиране на персонала;

– сериозна ангажираност по отношение на един вслушващ се в проблемите на гражданите ЕС;

– сериозна ангажираност по отношение на визията и стратегията на Омбудсмана;

– умението за ефикасно общуване на английски и френски език е нужно по практически съображения. Владеенето на други официални езици на Европейския съюз е предимство“.

4 Точка 7 от ПИИ, озаглавена „Процедура за подбор“, гласи:

„На всички кандидати се изпраща обратна разписка. Консултативен комитет подпомага органа по назначаването и разглежда кандидатурите със съдействието на отдел „Персонал, администрация и бюджет“. Този комитет изготвя списък с кандидатите, които да бъдат поканени на събеседване. Консултативният комитет може да препоръча да се ограничи броят на избираемите кандидати.

Омбудсманът може да реши да покани на събеседване само някои от кандидатите от предложения от консултативния комитет списък. Всички кандидати ще бъдат информирани за резултата от процедурата за подбор“.

5 Съгласно точка 8 от ПИИ крайният срок за получаване на кандидатурите е 12,00 ч. на 22 март 2015 г.

6 Освен това точка 8 от ПИИ предвижда, че кандидатурите трябва да съдържат:

„а) попълнен формуляр за кандидатстване, изтеглен предварително от сайта на Омбудсмана […]

б) писмо на английски език, излагащо мотивацията на кандидата и основанията, поради които той смята, че притежава знанията, уменията и способностите, необходими за този пост;

в) копие на автобиографията на кандидата;

г) копие на официален документ, удостоверяващ гражданството на кандидата;

д) копие на дипломите (не е необходим превод от заклет преводач, но представянето на превод на френски или английски език ще бъде предимство);

е) доказателства за професионалния опит на кандидата, посочващи ясно началните и крайните дати и точното естество на извършваните дейности, които да позволяват да се установи, че кандидатът притежава необходимите квалификации и знания, посочени в раздела „Критерии за подбор“;

ж) кандидатите трябва също така да представят декларация и по възможност доказателство за своите езиковите познания;

з) за длъжностните лица от други институции на ЕС — копие на последните им три атестационни доклада (ако са налични);

и) валиден имейл адрес, който службата на Омбудсмана ще използва за кореспонденция.

Впоследствие с цел проверка могат да бъдат изискани оригиналите на доказателствените документи, посочени в подточки г), д), е), ж) и з).

Не се разглеждат непълни или представени (частично или изцяло) след крайната дата за подаване кандидатури“.

II. Обстоятелствата, предхождащи спора

7 На 19 март 2015 г. Омбудсманът публикува списъка с членовете на консултативния комитет за процедурата за подбор OMB/2/2015, който включва следните членове: г-жа A., г-жа D, г-жа S и г-н H. Освен това са определени наблюдател и секретар, които да подпомагат този комитет.

8 На 20 март 2015 г. жалбоподателят, г-н Costas Popotas, изпраща по електронната поща целия комплект документи, с които кандидатства за поста главен секретар, като същевременно уточнява, че атестационният му доклад за 2014 г. е в процес на изготвяне.

9 С електронно писмо от 24 март 2015 г. Омбудсманът потвърждава получаването на кандидатурата на жалбоподателя.

10 На 27 март 2015 г. жалбоподателят представя последния си атестационен доклад, изготвен в същия ден и отнасящ се за 2014 г., добавяйки, че макар атестационният доклад да е изпратен след крайната дата, той въпреки това се надява същият да бъде предоставен на консултативния комитет.

11 На 9 април 2015 г. консултативният комитет изпраща електронно писмо на Омбудсмана, с което го информира, че е приключил оценяването на всички предоставени му кандидатури. Освен това той изготвя списък по азбучен ред с дванадесет кандидати, които препоръчва да бъдат поканени от Омбудсмана на събеседване. В този списък по азбучен ред жалбоподателят фигурира на единадесето място, а г-жа G. — на седмо.

12 С електронно писмо от същия ден Омбудсманът информира наблюдателя на консултативния комитет, че е взел решение да покани на събеседване само осем от предложените от този комитет кандидати, включително г-жа G, изключвайки жалбоподателя от събеседването.

13 С електронно писмо от 10 април 2015 г. началникът на отдел „Персонал, администрация и бюджет“ информира жалбоподателя, че въпреки неоспоримите му качества консултативният комитет е решил да не го препоръча за явяване на събеседване. Уточнено е също, че в случай на несъгласие с посоченото решение жалбоподателят може до 17 април 2015 г. да подаде мотивирано искане за преразглеждането му.

14 На 17 април 2015 г. се провеждат събеседванията с осемте кандидати, избрани от Омбудсмана, а на 22 април 2015 г. с трима от тях се провежда ново събеседване.

15 На 8 май 2015 г. жалбоподателят научава от интернет сайта Politico, че г-жа G. е назначена за главен секретар в службата на Омбудсмана. Същата тази информация е съобщена на консултативния комитет на 4 май 2015 г.

16 На 18 май 2015 г. жалбоподателят подава до Омбудсмана искане за достъп до административните документи, свързани с процедурата OMB/2/2015, и по-специално докладите на консултативния комитет, назначен да подпомага органа по назначаването (наричан по-долу „ОН“), и предложението, което му е представено за преценка.

17 На 26 май 2015 г. Омбудсманът информира жалбоподателя, че консултативният комитет „не е водил протокол на заседанието си, така че не може да приеме/разгледа възможността за публичен достъп до такъв документ“. Освен това по отношение на искането на жалбоподателя за достъп до предложението, представено за преценка на ОН, Омбудсманът заявява, че „консултативният комитет обаче не е представил отделен документ, съдържащ такова предложение, а е информирал Омбудсмана по административен път за своите оценки чрез съответните части от посоченото по-горе писмо от 13 май 2015 г.“.

18 На 3 юни 2015 г. във връзка с искането на жалбоподателя за достъп до някои документи Омбудсманът му изпраща писмото от 13 май 2015 г. относно процедурата за подбор OMB/2/2015 за назначаване на главен секретар. Това писмо, изготвено на 13 май 2015 г. от началника на отдел „Персонал, администрация и бюджет“ и одобрена от Омбудсмана, обобщава процедурата за подбор от публикуването на ПИИ до решението този пост да бъде предложен на г-жа G. Това писмо съдържа три приложения: първото засяга допустимостта на кандидатите, второто се отнася до присъдените от консултативния комитет оценки на допустимите кандидати, а третото — до присъдените от консултативния комитет оценки на осемте кандидати, участвали в първия кръг събеседвания.

19 На 4 юни 2015 г. жалбоподателят иска от Омбудсмана да снеме анонимността на неговата кандидатура в приложение 2 от писмото от 13 май 2015 г.

20 На 9 юни 2015 г. службите на Омбудсмана информират жалбоподателя, че неговата кандидатура е под номер 51.

21 На 10 юни 2015 г. жалбоподателят иска от Омбудсмана достъп до следните документи:

– „копията от автобиографиите на кандидати с номера 3, 7 и 47 (анонимизирани, ако е необходимо) и на г-жа G.;

– критериите за отправяне на покани към кандидатите за явяване на събеседване, както са споменати в приложение 3 от писмото на Омбудсмана от 13 май 2015 г. […];

– копията от всички електронни съобщения или писма (анонимизирани, ако е необходимо), изпратени след 10 април на кандидати № 7 и № 47“.

22 На 11 юни 2015 г. жалбоподателят информира Омбудсмана, че счита, че оценките, които е получил, нямат връзка с представените документи.

23 Затова жалбоподателят иска „консултативният комитет да му предостави конкретни основания за:

– подкритериите, които са били приложени за оценяването на елементите A, G и H от приложение 2, и по-специално мотивите, които са направили възможно някои кандидати да получат максималния брой точки;

– данните от досието му, които не са позволили да получи максималния брой точки за елемента A;

– основанията, поради които, като се има предвид цялостното му почти постоянно участие във въпросите на управлението на персонала, най-вече на междуинституционално равнище, комитетът не само не е счел за уместно да му даде максималния брой точки за елемента G, а му е дал едва 3,50;

– критериите, приложени към неговото досие, които са довели до особено ниски оценки за елемента H, като се има предвид, че той е запознал комитета със специализирани проучвания в областта на компютърните науки с постоянното използване на приложната информатика в упражняваните от него дейности, с модерни обучения и публикации в тази област и с участието си в сдружения от най-високо равнище в тази област“.

24 Жалбоподателят добавя, че едновременно с това е подал до регистъра на Омбудсмана молба INC2015-005124 за достъп до документите.

25 С писмо от 17 юни 2015 г., изпратено на жалбоподателя по електронната поща на 18 юни 2015 г., в отговор на искането му от 10 юни 2015 г., Омбудсманът изпраща автобиографията на г-жа G., като уточнява, че автобиографиите на останалите кандидати не могат да бъдат изпратени поради правата, свързани със защитата на личните данни. Освен това в съответствие с неговото искане му е изпратено копие от кореспонденцията, водена с кандидатите № 7 и № 47.

26 На 26 юни 2015 г. в отговор на електронната поща на жалбоподателя от 11 юни 2015 г. службата на Омбудсмана го информира, че изготвя отговор на искането му, който ще му бъде пратен възможно най-скоро.

27 Жалбоподателят информира Омбудсмана, че по принцип ще чака отговора му до 10 юли 2015 г.

28 На 10 юли 2015 г. жалбоподателят подава като охранителна мярка жалба по административен ред на основание член 90, параграф 2 от Правилника. Жалбоподателят счита, от една страна, че производството се характеризира с недостатъци и несъответствия, които съдържат признаци за злоупотреба с процесуални права, по-специално поради факта, че той не е бил поканен на устно събеседване, за разлика от кандидат № 47, класиран наравно с него на девето място, без да може да се изтъкне някаква обективна обосновка за това, и от друга страна, че са допуснати грешки в оценката на неговата квалификация, свързана с елементите „G. Познания за модерните стратегии и процеси в областта на човешките ресурси“ и „H. Познания за модерните стратегии и процеси в областта на информационните технологии“, предвид представените при кандидатстването данни и приложената от него автобиография. По тази причина той иска от ОН да отмени етапите от процедурата за подбор, последващи писмото от 13 май 2015 г., и по-специално назначаването на г-жа G. на поста главен секретар в службата на Омбудсмана, и да го обезщети за претърпените имуществени и неимуществени вреди.

29 На 17 юли 2015 г. службата на Омбудсмана потвърждава получаването на тази административна жалба.

30 На 21 септември 2015 г. жалбоподателят иска копие от решението за назначаване на г-жа G., което му е било пратено по електронната поща на 5 октомври 2015 г.

31 На 14 октомври 2015 г. жалбоподателят подава втора административна жалба на основание член 90, параграф 2 от Правилника, с която поддържа оплакванията, формулирани в първата административна жалба (вж. т. 28 по-горе). Той обаче добавя, от една страна, че спрямо избрания кандидат са приложени непредвидени критерии за оценка в нарушение на принципа на равно третиране и от друга страна, че процедурата за подбор като цяло не отговаря на принципите на добра администрация, от които трябва да се води институция като тази на Омбудсмана. По тази причина той иска отмяната на етапите от процедурата за подбор, последващи писмото от 13 май 2015 г., и по-специално назначаването на г-жа G. на поста главен секретар в службата на Омбудсмана, произтичащо от решението на Омбудсмана от 16 юли 2015 г. Освен това той поддържа искането си за обезщетение за претърпените имуществени и неимуществени вреди.

32 С решение от 9 ноември 2015 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) Омбудсманът информира жалбоподателя за отхвърлянето на жалбите по административен ред от 10 юли и 14 октомври 2015 г.

III. Производството и исканията на страните

33 На 17 февруари 2016 г. жалбоподателят подава жалба в секретариата на Съда на публичната служба.

34 На 26 юни 2016 г. Омбудсманът внася в секретариата на Съда на публичната служба писмената си защита.

35 В съответствие с член 3 от Регламент (ЕС, Евратом) 2016/1192 на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2016 година за прехвърляне на Общия съд на компетентността да разглежда като първа инстанция спорове между Европейския съюз и неговите служители (ОВ L 200, 2016 г., стр. 137) настоящото дело е прехвърлено на Общия съд на етапа на производството, на който се намира на 31 август 2016 г. То е заведено в регистъра под номер T-581/16 и е разпределено на осми състав.

36 На 3 януари 2017 г. жалбоподателят представя реплика в секретариата на Общия съд, а на 16 март 2017 г. Омбудсманът представя дуплика.

37 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 7 април 2017 г., жалбоподателят иска от Общия съд, на основание член 85, параграф 4 от Процедурния правилник на Общия съд, да постанови оттеглянето на приложение D 1 от преписката и да не взема предвид свързаните с него доводи на Омбудсмана.

38 По предложение на съдията докладчик Общият съд (осми състав) решава да започне устната фаза на производството и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от неговия процедурен правилник, поставя писмен въпрос на жалбоподателя, който отговаря на това искане в определения срок.

39 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение, с което Омбудсманът е отхвърлил жалбите, подадени от него по административен ред,

– да отмени решението от 10 април 2015 г., с което му е отказано събеседване, както и решението от 16 юли 2015 г. относно назначаването на г-жа G. на поста главен секретар в кабинета на Омбудсмана,

– да разпореди на Омбудсмана да му заплати сума в размер на 112 472,64 EUR като обезщетение за претърпените от него имуществени вреди,

– да разпореди на Омбудсмана да му заплати сума в размер на 30 000 EUR като обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди,

– да осъди Омбудсмана да заплати всички съдебни разноски.

40 Омбудсманът моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата като частично недопустима,

– да отхвърли жалбата в нейната цялост,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски по производството.

41 В хода на съдебното заседание жалбоподателят прави предварително изявление, в което посочва, че възнамерява да ограничи размера на искането си за обезщетение за имуществени вреди и че вече не поддържа искането да му се плати сумата от 112 472,64 EUR. Той уточнява, че имуществените вреди, които твърди, че е претърпял, са загуба на възможност, така че той вече иска от Общия съд да определи ex æquo et bono фиксирана сума, което е записано в протокола от съдебното заседание.

IV. От правна страна

A. По допустимостта

42 Без формално да повдига възражение за недопустимост, Омбудсманът изтъква няколко възражения за липса на процесуални предпоставки срещу някои от основанията, предявени от жалбоподателя.

43 На първо място, Омбудсманът твърди, че правилото за съответствие, което изисква изтъкнато пред Съда основание вече да е било изтъкнато в досъдебното производство, не е спазено. Затова оплакванията, отправени, от една страна, срещу елементите, представени в писмото от 13 май 2015 г., изпратено на жалбоподателя на 3 юни 2015 г., и от друга страна, срещу автобиографията на г-жа G., изпратена на жалбоподателя на 18 юни 2015 г., вече е трябвало да бъдат изложени в рамките на посоченото производство. Вследствие на това според Омбудсмана оплакванията, които е можело да бъдат формулирани преди предявяването на настоящата жалба, са недопустими.

44 В това отношение е уместно да се напомни, че съгласно член 91, параграф 2 от Правилника жалбата пред Съда на Европейския съюз е допустима само ако преди това е била подадена административна жалба до ОН.

45 Съгласно постоянната съдебна практика правилото за съответствие между подадената по административен ред жалба по смисъла на член 91, параграф 2 от Правилника и подадената последваща жалба по съдебен ред изисква, като предпоставка за допустимост, представеното пред съда на Съюза основание вече да е било представено в рамките на досъдебната процедура, така че ОН да е имал възможност да се запознае достатъчно точно с възраженията на заинтересованото лице срещу оспореното решение (вж. решение от 25 октомври 2013 г., Комисия/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, т. 71 и цитираната съдебна практика).

46 Това правило е обосновано от самата цел на досъдебната процедура, чийто предмет е да даде възможност за уреждане по взаимно съгласие на споровете, възникнали между длъжностните лица и административното ръководство (вж. решение от 25 октомври 2013 г., Комисия/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, т. 72 и цитираната съдебна практика).

47 Следователно, както произтича от постоянната съдебна практика, исканията, които длъжностните лица са направили в подадените от тях жалби пред съда на Съюза, могат да почиват само на основанията, които тези лица са изложили в подкрепа на исканията в жалбите си, подадени по административен ред, като се има предвид, че последните искания могат да бъдат развити пред съда на Съюза, като се изтъкнат твърдения и доводи, които не се съдържат непременно в съответната жалба по административен ред, но са тясно свързани с нея (вж. решение от 25 октомври 2013 г., Комисия/Moschonaki, T-476/11 P, EU:T:2013:557, т. 73 и цитираната съдебна практика).

48 Първо, Омбудсманът изтъква недопустимостта на една част от първото основание, което, както уточнява жалбоподателят в съдебното заседание, в отговор на въпрос, поставен му в този смисъл от Общия съд, е изведено от нарушение на процедурата за подбор. Така според Омбудсмана жалбоподателят не можел повече да оспорва факта, че кандидатите са оценени по време на предхождащата събеседванията фаза въз основа на определени критерии за подбор, че за оценяване на събеседванията са използвани два кръга събеседвания и шест критерия, за които се прилагат коефициенти на тежест, и че езиковите умения на кандидатите не са оценени в съответствие с ПИИ. По този начин Омбудсманът твърди, че още към момента на подаването на първата си жалба по административен ред жалбоподателят е бил отлично запознат със следните обстоятелства:

– „в предхождащата събеседванията фаза са използвани осем критерия за подбор;

– жалбоподателят е оценен въз основа на тези критерии;

– оценяването е довело до това жалбоподателят да не бъде допуснат до следващите етапи на процедурата за подбор;

– проведени са два кръга събеседвания;

– събеседванията са оценени въз основа на шест критерия;

– както по време на фазата, предхождаща събеседванията, така и по време на самите събеседвания са прилагани коефициенти на тежест;

– езиковите умения са оценени по време на фазата на събеседванията; и

– езиците на избрания за поста кандидат са английски, френски и немски“.

49 В това отношение следва да се изтъкне, че в първата си жалба, подадена по административен ред, жалбоподателят уточнява, че процедурата се характеризира с недостатъци и несъответствия, които съдържат признаци, че процедурата на подбор не е спазена, изтъквайки например факта, че той не е поканен на събеседване, за разлика от кандидат № 47, с когото са били класирани наравно. Във втората си жалба, подадена по административен ред, жалбоподателят добавя, че спрямо избрания кандидат в нарушение на принципа на равно третиране са приложени критерии за оценка, които не са били предвидени.

50 Трябва да се отбележи, че недостатъците и несъответствията, посочени от жалбоподателя, включват точно и непременно всички оплаквания, които той е повдигнал в първото си правно основание, като всички те са свързани с нарушението на процедурата за подбор, и са припомнени от Омбудсмана (вж. т. 48 по-горе). От това следва, че тези оплаквания, макар и да не фигурират изрично в първата жалба, подадена по административен ред от жалбоподателя, се отнасят до възражението, свързано с нарушение на процедурата за подбор, и следователно не представляват „част от основание“, както твърди Омбудсманът, а доводи в подкрепа на вече изтъкнатото основание.

51 Следователно това първо възражение за липса на процесуални предпоставки следва да бъде отхвърлено.

52 Второ, Омбудсманът изтъква недопустимостта на „частта от основанието“, съгласно която той е приложил спрямо критериите за подбор коефициенти на тежест, които не са били предвидени в ПИИ.

53 Трябва отново да се отбележи, че в основата на това оплакване безспорно е изведеното от нарушение на процедурата за подбор основание, доколкото с него се упреква Омбудсманът за това, че не е изпълнил критериите за подбор, които самият той е определил. Следователно то не би могло да бъде квалифицирано като „част от основание“, квалификация, която изглежда особено неподходяща.

54 Следователно това второ възражение за липса на процесуални предпоставки следва да бъде отхвърлено.

55 Трето, Омбудсманът изтъква недопустимостта на оплакването относно отчитането на критерий, свързан с „цялостното впечатление“, тъй като жалбоподателят е могъл да го оспори в жалбата си, подадена по административен ред, при положение че от 3 юни 2015 г. е знаел за съществуването на този критерий

56 Жалбоподателят действително изтъква, че критерият за „цялостното впечатление“ не фигурира в ПИИ.

57 Следва обаче да се отбележи, че във втората си жалба, подадена по административен ред от 14 октомври 2015 г., жалбоподателят твърди по-конкретно, че Омбудсманът е приложил критерии за оценка, които не са били предвидени. Следователно с твърдението си, че Омбудсманът е приложил критерия за „цялостното впечатление“, жалбоподателят само е развил

основание, вече изтъкнато от него във втората жалба, подадена от него по административен ред. Следователно Омбудсманът очевидно неправилно твърди, че това оплакване не е било изтъкнато в хода на досъдебното производство.

58 Това трето възражение за липса на процесуални предпоставки трябва да се отхвърли.

59 На второ място, що се отнася до оплакванията срещу предполагаеми грешки, допуснати на по-късните етапи на процедурата за подбор, които не били свързани с делото на жалбоподателя, следва да се изтъкне, че тези оплаквания не са недопустими, както твърди Омбудсманът, а са евентуално ирелевантни, така че те ще бъдат разгледани в рамките на разглеждането на основанията по същество.

60 На трето място, Омбудсманът повдига възражение за липса на процесуални предпоставки, тъй като, макар жалбоподателят да е имал възможност да представи мотивирано искане до консултативния комитет и до омбудсмана преди 17 април 2015 г. за преразглеждане на неговата молба и да е бил изрично информиран за това, той не се е възползвал от това, макар и да е било в легитимния му интерес. Това преразглеждане обаче е нямало да бъде безпредметно, тъй като други кандидати са щели да се позоват на него дори при потвърдено отрицателно решение спрямо тях.

61 В това отношение следва да се припомни, че на 10 април 2015 г. жалбоподателят е уведомен от Омбудсмана по електронната поща, че консултативният комитет не го е препоръчал с цел събеседване.

62 Действително консултативният комитет е допълнил, че ако жалбоподателят не е съгласен с това решение, той може да представи обосновано искане до 17 април 2015 г. за преразглеждане на кандидатурата му.

63 Съгласно съдебната практика, когато молбата на лице, желаещо да бъде допуснато до организиран от ЕС конкурс, е отхвърлена и то иска преразглеждане на това решение въз основа на точно определена разпоредба, която обвързва административното ръководство, увреждащият акт по смисъла на член 90, параграф 2 или, в зависимост от случая, на член 91, параграф 1 от Правилника е решението, взето от конкурсната комисия след преразглеждането. От същото това решение, взето след преразглеждане, започва да тече срокът за обжалване по административен ред и по съдебен ред, без да трябва да се проверява дали при това положение посоченото решение може евентуално да се приеме за акт с чисто потвърдителен характер (решения от 23 януари 2002 г., Gonçalves/Парламент, T-386/00, EU:T:2002:12, т. 39 и от 7 юни 2005 г., Cavallaro/Комисия, T-375/02, EU:T:2005:199, т. 58).

64 Тази възможност, да се поиска преразглеждане на решение за отхвърляне на молба, обаче не може да се тълкува в смисъл, че жалбата срещу решение за отхвърляне на жалба по административен ред е недопустима поради обстоятелството, че не е подадено предварително искане за преразглеждане. Действително предварителното искане за преразглеждане не представлява условие за допустимост на жалбата, както впрочем е видно от самия текст на електронното писмо от 10 април 2015 г., в което изрично е посочено, че жалбоподателят може да подаде мотивирано искане за преразглеждане.

65 Следователно това възражение за липса на процесуални предпоставки също следва да бъде отхвърлено.

66 На четвърто място, що се отнася до възражението за липса на процесуални предпоставки, направено от Омбудсмана в неговата дуплика, и по-специално в приложение D 1, но което не е изложено в писмената защита, то определено е недопустимо, тъй като е повдигнато на етапа на дупликата и тъй като процесуалните предпоставки нямат абсолютен характер, докато това е

могло да бъде направено на етапа на писмената защита. Омбудсманът обаче изобщо не твърди, че е повдигнал тези възражения за липса на процесуални предпоставки едва на етапа на дупликата поради получаването на информация след представянето на репликата на жалбоподателя.

67 Вследствие на това всички повдигнати от Омбудсмана възражения за липса на процесуални предпоставки се отхвърлят.

Б. По същество

1. По искането за отмяна

68 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания. Първото основание е изведено от злоупотреба с процедурата за подбор, второто основание е изведено от явна грешка в преценката, третото основание е изведено от нарушение на принципа на равно третиране, а четвъртото основание — от нарушаване на принципа на добра администрация.

69 Следва да се уточни, че исканията на жалбоподателя ще бъдат разгледани заедно, както следва от повдигнатите от него основания, тъй като същият не прави никакво разграничение в това отношение.

а) По първото основание, изведено от злоупотреба с процедурата за подбор

70 В подкрепа на първото си основание жалбоподателят изтъква четири оплаквания. Той твърди, че Омбудсманът, първо, въобще не е взел предвид предвидените в ПИИ критерии за оценка на кандидатите, второ, е оценил критериите за подбор посредством коефициенти, които изобщо не са предвидени в ПИИ, трето, е извършил оценяването въз основа на критерии, които изобщо не са предвидени в ПИИ, и четвърто, е признал, че не е взел предвид становището на учредения от самия него консултативен комитет в ПИИ и че е допуснал нередности в оценяването на жалбоподателя.

71 Най-напред следва да се отбележи, че както жалбоподателят признава по време на съдебното заседание в отговор на поставен от Общия съд въпрос, първото правно основание, изведено от „злоупотреба с процедурата за подбор“, трябва да се разбира като изведено от „нарушение на процедурата за подбор“, което е отразено в протокола от заседанието. Освен това именно в този контекст Омбудсманът е отговорил на първото повдигнато от жалбоподателя основание, без въобще да е възразил в хода на съдебното заседание относно тази преквалификация, извършена от Общия съд.

1) По първото и второто оплакване, изведени от факта, че Омбудсманът, от една страна, изобщо не отчел предвидените в ПИИ критерии при оценяването на кандидатите и от друга страна, че оценил критериите за подбора посредством коефициенти, които не са предвидени в ПИИ

72 Жалбоподателят твърди по същество, че макар в точка 6 от ПИИ да се съдържат дванадесет критерия (вж. т. 3 по-горе), само първите осем от тях са взети предвид. По този начин, вземайки предвид само осем от дванадесетте посочени критерия, Омбудсманът нарушил ПИИ. Освен това Омбудсманът приложил коефициенти на тежест за всеки един критерий, при положение че ПИИ не предвижда такива коефициенти.

73 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика Омбудсманът е длъжен да спазва публикуваната от него ПИИ, тъй като в тази покана се определят условията за достъп до въпросната длъжност. По този начин ролята на ПИИ, от една страна, е да информира заинтересуваните лица възможно най-точно относно необходимите условия за заемане на свободната длъжност, за да могат същите да преценят целесъобразността от подаването на своите кандидатури, и от друга страна, да определи нормативната рамка, с оглед на която институцията възнамерява да извърши сравнителен преглед на качествата на кандидатите. Когато при разглеждането на кандидатурите взема предвид условия, различни от съдържащите се в ПИИ, Омбудсманът не спазва тази нормативна рамка (вж. в този смисъл решение от 11 февруари 1999 г., Leite Mateus/Комисия, T-21/98, EU:T:1999:28, т. 31 и цитираната съдебна практика).

74 В това отношение следва да се отбележи, че в ПИИ са посочени всички критерии, които трябва да се вземат предвид, дванадесет на брой (вж. т. 3 по-горе), без обаче да се определя нито коефициентът на тежест за всеки един посочените критерии, нито етапът, на който тези критерии трябва да се вземат предвид.

75 Омбудсманът обаче разполага с широко право на преценка при изпълнението на своите задачи. Ето защо в случаи като настоящия, когато ПИИ не предвижда критерии за оценка, той може да определя такива критерии, както и етапа, на който те да бъдат взети предвид, ако това не е предвидено в ПИИ (вж. в този смисъл решения от 26 февруари 1981 г., Authié/Комисия, 34/80, EU:C:1981:57, т. 14, от 13 декември 1990 г., Gonzalez Holguera/Парламент, T-115/89, EU:T:1990:84, т. 53 и от 14 юли 1995 г., Pimley-Smith/Комисия, T-291/94, EU:T:1995:142, т. 48).

76 В това отношение е безспорно, че консултативният комитет и Омбудсманът са оценили кандидатурите по време на втория етап, а именно на етапа на оценяване само на автобиографиите въз основа на следните осем критерия:

– „опит в сътрудничеството или работа в институция, орган или служба на ЕС или в сътрудничеството със или работата в службата на национален омбудсман или в подобна служба;

– добро познаване на европейските въпроси, институции и законодателство;

– значителен опит и доказуем успех като ръководител в предприятие с дейност, съвместима с тази на службата;

– добро разбиране на ролята на омбудсмана в рамките на публичната администрация;

– доказан опит в прилагането на стратегически промени;

– познания в областта на бюджетното управление и планиране;

– познания за модерните стратегии и процеси в областта на човешките ресурси;

– познания за модерните стратегии и процеси в областта на информационните технологии“.

77 За сметка на това последните четири критерия, посочени в точка 3 по-горе, са взети предвид не през този втори етап, а през третия етап, а именно по време на събеседванията само с избраните кандидати.

78 Оплакването на жалбоподателя, че Омбудсманът не е спазил ПИИ, поради това че е взел предвид само осем критерия при разглеждане на кандидатурите въз основа на автобиографиите на кандидатите, не може да бъде уважено.

79 Както е видно от писмото от 13 май 2015 г., а също и от обжалваното решение, в рамките на процедурата за подбор са взети предвид всички посочени в ПИИ критерии и нито един критерий, различен от посочените в ПИИ, не е приложен в хода на тази процедура.

80 Фактът, че първите осем критерия, посочени в точка 3 по-горе, са взети предвид през втория етап, а за последните четири това е станало по време на събеседванията, е въпрос на преценка на Омбудсмана, който е можел свободно да определи на какъв етап тези критерии да бъдат взети предвид, доколкото това не е уредено в ПИИ.

81 Освен това се налага изводът, че четирите последни критерия, а именно „отлични умения за комуникация, работа в екип и мотивиране на персонала“, „сериозна ангажираност по отношение на един вслушващ се в проблемите на гражданите ЕС“, „сериозна ангажираност по отношение на визията и стратегията на Омбудсмана“ и „[умение] за ефикасно общуване на английски и френски език[, като] [в]ладеенето на други официални езици на Европейския съюз е предимство“, са критерии, които най-добре могат да се оценят по време на събеседване.

82 Всъщност именно по време на събеседване, въз основа на зададените въпроси и на отговорите на кандидатите, Омбудсманът може по-специално да прецени тяхната ангажираност по отношение на един вслушващ се в проблемите на гражданите ЕС или на визията и стратегията на Омбудсмана, както и умението да общуват на английски, френски или на друг език на Съюза.

83 Освен това, що се отнася до оплакването на жалбоподателя във връзка с приложения към различните критерии коефициент на тежест, като максималният брой точки за първите пет критерия е 10, а за последните три — 5, налага се изводът, че с оглед на мълчанието на ПИИ по този въпрос Омбудсманът е можел свободно да обвърже тези критерии с различни коефициенти на тежест, което е част от широкото му право на преценка, което е признато от съдебната практика (решение от 16 май 2013 г., Canga Fano/Съвет, T-281/11 P, EU:T:2013:252, т. 123; вж. също в този смисъл решение от 19 април 1988 г., Santarelli/Комисия, 149/86, EU:C:1988:179, т. 10).

84 От изложеното по-горе следва, че жалбоподателят не е представил никакво доказателство или информация в подкрепа на това, че Омбудсманът умишлено е отхвърлил кандидатурата му в полза на кандидатурата на г-жа G. (вж. в този смисъл решение от 25 май 2000 г., Elkaïm и Mazuel/Комисия, T-173/99, EU:T:2000:142, т. 121).

85 От това следва, че първото и второто оплакване трябва да бъдат отхвърлени.

2) По третото оплакване, изведено от факта, че Омбудсманът извършил оценяването въз основа на критерии, които не са предвидени в ПИИ

86 На първо място, жалбоподателят упреква Омбудсмана, че е поискал от кандидатите, участващи във втория кръг събеседвания, да представят лични препоръки — изискване, което въобще не било посочено в критериите за подбор.

87 В това отношение е достатъчно да се изтъкне, че това оплакване не е релевантно, доколкото кандидатурата на жалбоподателя е отхвърлена на етапа, предхождащ събеседванията, така че евентуалното вземане предвид на препоръките не би могло да му нанесе вреда. Освен това, както уточнява Омбудсманът в съдебното заседание в отговор на зададен му от Общия съд въпрос, това изискване е било поставено само на кандидата г-жа G. в края на процедурата за набиране на персонал.

88 Във всеки случай следва да се отбележи, че самият жалбоподател в своята автобиография е посочил имената на лицата, които биха могли да препоръчат кандидатурата му.

89 На второ място, жалбоподателят упреква Омбудсмана, че е предоставил сравнително предимство на кандидатите, работили в институции, които имат чести контакти с Омбудсмана, въпреки че този критерий не се съдържа в ПИИ.

90 В обжалваното решение Омбудсманът действително е написал:

„Също така предоставих сравнително предимство на кандидатите, работили в институции, които имат чести контакти с институцията на Европейския омбудсман. Вие имате малък опит с Европейския омбудсман, докато други кандидати имат значително по-голям опит“.

91 В това отношение е вярно, както твърди жалбоподателят, че критерият за „честите отношенията с омбудсмана“ не присъства като такъв сред критериите, посочени в ПИИ.

92 Налага се обаче изводът, че този критерий може да бъде свързан с критерия за „добро разбиране на ролята на омбудсмана в рамките на публичната администрация“, както това се изтъква от Омбудсмана в отговор на въпрос, зададен от Общия съд.

93 Действително, лице, което е имало чести професионални взаимоотношения с Омбудсмана, естествено, ще бъде по-добре информирано за задачите и проблемите, специфични за тази длъжност, в сравнение с лице, работило в институция или организация на Съюза с по-далечни или никакви професионални взаимоотношения с Омбудсмана.

94 Жалбоподателят обаче не е могъл да докаже, че в рамките на работата си в Съда на Европейския съюз е имал чести взаимоотношения с Омбудсмана.

95 Той посочва като пример само три дела, за които е научил, докато е бил съдебен помощник. Въпреки това, освен че познаването на някои дела по своята същност не доказва честотата на взаимоотношенията с Омбудсмана, следва впрочем да се отбележи, че първото дело е довело до постановяване на определение от 4 юни 2015 г., Mirelta Ingatlanhasznosító/Комисия и Омбудсман (C-576/14 P, непубликувано, EU:C:2015:370), с което жалбата е отхвърлена като частично явно необоснована и частично явно недопустима, като Омбудсманът не е бил запознат с нея. Що се отнася до делата, решени от Общия съд, а именно делата, довели до решение от 24 септември 2008 г., M/Омбудсман (T-412/05, непубликувано, EU:T:2008:397) и до определение от 5 септември 2006 г., O'Loughlin/Омбудсман и Ирландия (T-144/06, непубликувано, EU:T:2006:237), те са разглеждани от Общия съд, в който жалбоподателят не е упражнявал длъжността съдебен помощник. Във всеки случай, що се отнася до делото, по което е постановено определение от 5 септември 2006 г.,,O'Loughlin/Омбудсман и Ирландия (T-144/06, непубликувано, EU:T:2006:237), то също не е съобщено на Омбудсмана, тъй като жалбата е отхвърлена от Общия съд поради явна недопустимост и липса на компетентност. Освен това се налага изводът, че работата върху дела, които засягат Омбудсмана, не предполага съществуването на „чести взаимоотношения“ с него.

96 Следователно Омбудсманът не е нарушил процедурата за подбор, като е взел предвид факта, че кандидатите са работили в институции, имащи чести отношения с него.

97 На трето място, жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение Омбудсманът е оценил по-благоприятно кандидатите, които са заемали висши ръководни длъжности, от тези, които са заемали по-ниски ръководни длъжности.

98 Жалбоподателят упреква Омбудсмана, че в обжалваното решение е приел следното:

„Дадох сравнително предимство на кандидатите, заемали висши ръководни длъжности, спрямо кандидатите, заемали по-ниски ръководни длъжности. Вие сте били ръководител на отдел, докато известен брой други кандидати са заемали длъжността директор“.

99 В тази връзка следва да се отбележи, че длъжността главен секретар на Омбудсмана, която е най-висшата ръководна длъжност в службата на омбудсмана, без съмнение изисква управленски умения, така че не е неправилно, както посочва Омбудсманът, да се отдаде внимание на кандидатите, които вече са заемали висши ръководни длъжности.

100 Във всеки случай от автобиографията на г-жа G. е видно, че тя също е била началник на отдел и следователно не е упражнявала управленски функции, така че този критерий не е използван като елиминаторен, а за целите на оценяването на кандидатите.

101 Следователно Омбудсманът и в това отношение не е нарушил процедурата за подбор, отчитайки факта, че кандидатите са заемали висши ръководни длъжности.

102 На четвърто място, жалбоподателят упреква Омбудсмана, че при събеседванията е взел предвид критерия за „цялостно впечатление“, който не фигурирал в ПИИ.

103 В това отношение се налага изводът, че това оплакване не е релевантно, доколкото кандидатурата на жалбоподателя е отхвърлена на етапа, предхождащ събеседванията, така че евентуалното вземане предвид на критерия „цялостно впечатление“, който е използван само на етапа на събеседванията, следователно не би могло да му навреди.

104 Във всеки случай този критерий трябва да се разбира като обобщение на представянето на кандидатите по отношение на всички други критерии, а не като нов и самостоятелен критерий.

105 Следователно третото оплакване трябва да се отхвърли в неговата цялост като частично ирелевантно и частично необосновано.

3) По четвъртото оплакване, изведено от факта, че Омбудсманът е признал, че не е взел предвид становището на учредения от самия него консултативен комитет в ПИИ и че е допуснал нередности в оценяването на жалбоподателя

106 Жалбоподателят упреква Омбудсмана, първо, че не е взел предвид становището на консултативния комитет, който той самият е създал, щом като не е знаел реда на класиране на кандидатите, изготвен от този комитет, в момента, в който е поканил осем от тях на събеседване, така че е нарушил задължението си да вземе предвид въпросното становище, и второ, че е допуснал нередности при оценяването на жалбоподателя.

107 В обжалваното решение Омбудсманът действително е написал:

„Чрез началника на кабинета ми консултативният комитет ми представи след това списък с 12-те най-добри кандидати, класирани по азбучен ред […] Въз основа на кандидатурите и същите 8 критерия като използваните от консултативния комитет аз самият избрах 8 кандидати, които да поканя на събеседване на 17 април 2015 г., и съобщих моя избор, като отговорих на началника на кабинета ми. Избрах да поканя само 8 кандидати, тъй като оценяването на кандидатурите ми даде основание да приема, че останалите кандидати, включени в списъка, не притежават необходимите качества да заемат свободната длъжност.

Държа да подчертая, че извърших сравнителното оценяване независимо от класирането и оценките на консултативния комитет. Не смятам, че това класиране беше задължително за мен, когато пристъпих към подбора на кандидатите, които желаех да поканя на събеседване“.

108 Така от този отговор следва ясно, че Омбудсманът се е основал на собствената си преценка по отношение на дванадесетте кандидати, предложени от консултативния комитет в изготвения по азбучен ред списък, а не на оценките, които този комитет е присъдил на всеки един от кандидатите, нито на изготвеното от комитета класиране.

109 В писмената си защита Омбудсманът посочва, че „всъщност“ е действал в съответствие със становището на консултативния комитет, и уточнява, че не е „взел решението си като просто одобри списък, изготвен по реда на класирането“.

110 В това отношение следва да се припомни, че когато институция, орган, служба или агенция създаде собствен консултативен комитет, който не е предвиден в Правилника, с цел да може за целите на назначаването на служители на някои длъжности да разполага със становище за уменията и способностите на кандидатите, тази мярка има за цел да предостави на съответната институция, орган, служба или агенция в качеството им на ОН по-добра база за съпоставяне на качествата на кандидатите. От това следва, че становището, изразено от консултативния комитет под формата на препоръка за събеседване трябва, доколкото този комитет наистина отправя такава препоръка, да бъде част от елементите, които ОН е длъжен да вземе предвид, за да обоснове собствената си оценка на качествата на длъжностните лица, дори ако смята, че се налага да не се съобрази с него (вж. в този смисъл решения от 9 юли 1987 г., Hochbaum и Rawes/Комисия, 44/85, 77/85, 294/85 и 295/85, EU:C:1987:348, т. 16 и 17, от 30 януари 1992 г., Schönherr/CES, T-25/90, EU:T:1992:8, т. 27 и 28 и от 18 септември 2003 г., Pappas/Комитет на регионите, T-73/01, EU:T:2003:237, т. 60).

111 В хода на съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд Омбудсманът признава, че обратно на посоченото в електронното писмо от 10 април 2015 г., с което жалбоподателят е уведомен, че консултативният комитет е решил да не препоръча кандидатурата му с цел събеседване, консултативният комитет е избрал дванадесет кандидати за събеседване, сред които и жалбоподателя. Омбудсманът добавя, че самият той е решил да покани за събеседване само осем от дванадесетте кандидати, сред които г-жа G., изключвайки жалбоподателя. Омбудсманът същевременно уточнява, че става въпрос за небрежност.

112 В настоящия случай е безспорно, че в точка 7 от ПИИ е предвидено, че консултативен комитет ще подпомага Омбудсмана, ще предложи списък с кандидати, които да бъдат поканени на събеседване, и че той ще може да препоръча ограничаване на броя на избираемите кандидати, които да се явят на събеседването. Предвидено е също, че Омбудсманът може да реши да покани на събеседване само някои от кандидатите от предложения от консултативния комитет списък.

113 В настоящия случай е безспорно също, че Омбудсманът е поканил на събеседване осем от дванадесетте предложени от консултативния комитет кандидати, като към момента на поканата не е бил запознат с оценките и точките, присъдени от консултативния комитет на всеки един от кандидатите, тъй като е бил запознат само с азбучния списък на тези кандидати. От фактите все пак ясно следва, че първите седем кандидати, поканени от Омбудсмана, съвпадат с препоръчаните от консултативния комитет. Осмият поканен от Омбудсмана кандидат обаче е класиран на девето място, наравно с жалбоподателя. Нито осмият кандидат от списъка, изготвен от консултативния комитет по реда на класиране, нито жалбоподателят са поканени на събеседване.

114 От това следва, че Омбудсманът се е съобразил със становището на консултативния комитет, доколкото е поканил на събеседване само кандидати, предложени от този комитет в азбучния списък, който му е изпратен на 9 април 2015 г. Омбудсманът обаче не се е съобразил с изготвеното от консултативния комитет становище, като не е поканил класирания на осмо място кандидат, а е поканил класирания на девето място.

115 На първо място, се установява, че според посоченото от Омбудсмана, той се е запознал с класирането едва след като е поканил осемте кандидати, които е избрал за събеседване. Това твърдение не се оспорва от жалбоподателя; следователно Омбудсманът е поканил на събеседване само кандидати, които фигурират в изготвения от консултативния комитет списък. От това следва, че Омбудсманът не се е отклонил от азбучния списък.

116 На второ място, следва да се отбележи, че според твърденията на Омбудсмана той не е трябвало само да одобри списък, изготвен по реда на класиране.

117 Затова следва да се установи дали при обстоятелствата в конкретния случай Омбудсманът не е допуснал грешка, която е от естество да опорочи процедурата и да причини вреда на жалбоподателя, като се е отклонил от класирането по реда на резултатите, което се съдържа в изготвеното от консултативния комитет становище.

118 Следва да се отбележи, че поради чисто консултативния характер на становището Омбудсманът може да се отклони от него, стига да изтъкне причината, поради която е решил да следва класиране, различно от установеното от консултативния комитет (вж. цитираната съдебна практика в т. 110 по-горе).

119 В това отношение Омбудсманът е взел предвид кандидатурите на първите седем кандидати от списъка, изготвен от консултативния комитет по реда на класиране, но за събеседване не е поканил осмия кандидат, предложен от този комитет, а класирания на девето място, като следва да се отбележи, че до този момент Омбудсманът не е бил запознат с класирането по реда на резултатите.

120 В обжалваното решение Омбудсманът обяснява, че е избрал да покани само тези осем кандидати, тъй като извършеното от него оценяване му е дало основание да приеме, че останалите кандидати, включени в списъка, не притежават необходимите качества да заемат свободната длъжност.

121 Следва да се отбележи, че Омбудсманът е поканил на събеседване само кандидати, които фигурират в изготвения от консултативния комитет списък. Освен това предвид процедурата, предвидена в ПИИ (вж. т. 112 по-горе), Омбудсманът не е бил длъжен само да одобри изготвен по реда на класиране списък и не е било неуместно да не покани включените в списъка кандидати, които според него не притежават необходимите качества да заемат свободната длъжност.

122 От това следва, че макар и Омбудсманът да не е взел предвид установеното от консултативния комитет класиране, тази констатация не би могла да доведе до отмяната на обжалваното решение.

123 Действително дори и Омбудсманът да е следвал реда на класиране, съдържащ се в изготвения от консултативния комитет списък, за събеседване е щял да бъде поканен класираният на осмо място кандидат, а не жалбоподателят, а деветият кандидат от списъка, класиран наравно с жалбоподателя, е нямало да бъде поканен.

124 От изложеното следва, че четвъртото оплакване трябва да се отхвърли, както и първото основание в неговата цялост.

б) По второто основание, изведено от явна грешка в преценката

125 Жалбоподателят твърди, първо, че Омбудсманът е разгледал автобиографията му произволно, тъй като той е бил съдебен помощник, а не началник на отдел към момента, в който е кандидатствал. По този начин Омбудсманът допуснал явна грешка в преценката.

126 В това отношение следва да се отбележи, че в обжалваното решение Омбудсманът само припомня, че жалбоподателят е бил „началник на отдел“, а не „директор“, както други кандидати. При все това Омбудсманът не твърди, че жалбоподателят заема длъжността съдебен помощник към момента на представянето на неговата кандидатура.

127 От това следва, че посоченото оплакване не се подкрепя от фактите.

128 От една страна, е вярно, както следва от автобиографията на жалбоподателя, че същият в рамките на кариерата си е бил „началник на отдел“.

129 От друга страна, що се отнася до функциите на съдебен помощник към кабинета на председателя на Съда, от автобиографията на жалбоподателя следва, че задълженията му в този кабинет са включвали „постоянно наблюдение на исканията в хода на производството, подготовка за разпределяне на входящите дела, постоянно наблюдение на съдебната практика на големия състав, постоянно наблюдение на административната дейност на институцията и участие в комитети от името на председателя“. Що се отнася до атестационния доклад на жалбоподателя от 27 март 2015 г. като описание на функциите, отговарящи на длъжността на атестираното длъжностно лице, той съдържа следната информация: „Съдебен помощник (на когото са възложени по-конкретно административните въпроси, постоянното наблюдение на исканията в хода на производството до разпределянето на делата и като допълнителна дейност постоянното наблюдение на съдебната практика на големия състав)“.

130 От това следва, че Омбудсманът не е допуснал явна грешка в преценката в това отношение.

131 На второ място, жалбоподателят твърди, че оценката, която е получил за критерия за оценяване на доброто познаване на въпросите, институциите и законодателството на Съюза, е трябвало да бъде по-висока от тази, получена от г-жа G.

132 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика ОН е този, който следва да прецени дали кандидатите отговарят на изискванията в обявлението за свободна длъжност, като тази преценка може да бъде поставена под въпрос само при явна грешка. Следователно Общият съд не може да замести ОН, проверявайки неговите оценки за професионалните умения на кандидатите, освен ако установи явна грешка в преценката (решение от 13 декември 1990 г., Kalavros/Съд на Европейския съюз, T-160/89 и T-161/89, EU:T:1990:86, т. 29; вж. в тази връзка решение от 30 май 1984 г., Picciolo/Парламент, 111/83, EU:C:1984:200, т. 16).

133 Най-напред, от ПИИ следва, че функциите на главния секретар са описани, както следва:

„Главният секретар е натоварен с общото управление на службата и с прилагането на стратегията на Омбудсмана. Той/Тя се отчита директно пред него и управлява неговия управленски екип. Той/Тя работи в тясно сътрудничество с кабинета на Омбудсмана и представлява службата навън“.

134 Що се отнася до „добро[то] познаване на въпросите, институциите и законодателството на Съюза“, се налага изводът, че от автобиографията на г-жа G. следва, че с изключение на различни дейности като журналист г-жа G. е заемала различни длъжности в Комисията като говорител на комисаря по въпросите на здравеопазването и защитата на потребителите

(1999—2004), съветник в областта на комуникационните стратегии към заместник-председателя на Комисията (2004—2006), асистент на генералния директор на Генерална дирекция (ГД) „Комуникация“ на Комисията (2006—2007), началник отдел „Човешки ресурси и информационни технологии“ към ГД „Правосъдие“ на Комисията (2007—2011) и началник отдел към генералния директор по морските въпроси и рибната промишленост (от 2011 г.).

135 Като се има предвид този разнороден опит, придобит в различни служби на Комисията, следва да се заключи, че консултативният комитет не е допуснал явна грешка в преценката, като е присъдил много висока оценка на г-жа G. Предвид разностранния опит на г-жа G. липсата на юридическо образование не може да бъде доказателство, че консултативният комитет е допуснал явна грешка в преценката.

136 Освен това критерият „добро познаване на въпросите, институциите и законодателството на Съюза“ не трябва да се разглежда самостоятелно, а с оглед на описаните в ПИИ функции, които са ориентирани към стратегията на Омбудсмана и управлението на екипа му, затова трябва да се отчете фактът, че търсеният кандидат не е специалист по право на Съюза, а лице, което е заемало различни длъжности в различни сектори на дейност.

137 Що се отнася до оплакването на жалбоподателя, според което Омбудсманът не можел да приеме, че той няма „никакъв практически опит в управлението на човешките ресурси“, следва да се отбележи, че в писмената си защита Омбудсманът е написал:

„Също така предоставих сравнително предимство на кандидатите, които имат практически опит в управлението на човешките ресурси, по специално посредством преструктуриране на организационни единици. Докато някои кандидати имат голям опит в тази област, вие нямате такъв“.

138 Следователно Омбудсманът е приел, че за разлика от други кандидати, жалбоподателят няма голям опит в управлението на човешките ресурси, по-конкретно в преструктурирането, а не че не притежава никакъв опит в тази област, както твърди жалбоподателят.

139 Жалбоподателят обаче въобще не твърдял, че е придобил опит в преструктурирането, така че това оплакване трябва да се отхвърли.

140 По-нататък жалбоподателят изтъква, че по-специално неговите функции като началник на отдел „Права съгласно Правилника, социални и медицински въпроси и условия на труд“ са свързани най-вече с управлението на човешките ресурси.

141 В това отношение от автобиографията на жалбоподателя следва, че основните му дейности и отговорности са включвали „управление на определените от Правилника права на персонала на Съда, координиране на социалните дейности, административен мониторинг на медицинския персонал, управление на правата на членовете на институцията, произтичащи от Правилника на Съда и възнагражденията на членовете“, ролята на „председател на подготвителния комитет по социалните въпроси към колегиума на административните ръководители (до 2013 г.)“, на „член на подготвителния комитет по въпросите, произтичащи от Правилника“, на „бивш председател на управителния комитет на многофункционалния детски център“, на „председател на [управителния комитет по здравното осигуряване]“ и на „заместващ член на комитета по Правилника“.

142 Макар тези дейности да имат връзка с „управлението на човешките ресурси“, те не се отнасят пряко нито до стратегиите или организациите на различните човешки ресурси, нито по-специално до преструктуриране на организационни единици.

143 Що се отнася до факта, че функциите на съдебен помощник към кабинета на председателя на Съда, „освен свързаните с правораздавателната дейност на Съда, обхващат най-вече надзора на административното функциониране на Съда от името на председателя на Съда, което включва свързани с персонала въпроси (включително въпросите на съкращаване на персонал), подготовката на бюджета, ИТ организацията на Съда, инфраструктурите и най-общо цялото административно функциониране“, следва да се констатира, че всички тези дейности не се съдържат в автобиографията на жалбоподателя, който е споменал само, както вече беше посочено в точка 129 по-горе, мониторинга на исканията в хода на производството, подготовката за разпределяне на входящите дела, мониторинга на съдебната практика на големия състав, мониторинга на административната дейност на институцията и участието в комитети от името на председателя на Съда. Те не се съдържат и в двата атестационни доклада на жалбоподателя, съставени на 17 март 2015 г. (за периодите от 1 януари 2012 г. до 31 декември 2012 г. и от 1 януари 2013 г. до 31 декември 2013 г.) и на 27 март 2015 г. (за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2014 г.). В първите два доклада на жалбоподателя описаните функции са „началник на отдел „Права според Правилника, социални и здравни въпроси, условия на труд“, а в последния доклад — „съдебен помощник (натоварен по-конкретно с административните въпроси, мониторинга на исканията в хода на производството до разпределянето на делата и като допълваща дейност — мониторинга на съдебната практика на големия състав)“.

144 От това следва, че Омбудсманът не може да бъде упрекнат за това, че е допуснал явна грешка в преценката.

145 На последно място, жалбоподателят упреква Омбудсмана за направената от него преценка, че познанията и опитът му в областта на информационните технологии са остарели.

146 В обжалваното решение Омбудсманът е написал:

„Предоставих сравнително предимство на кандидатите, които имат актуален опит в областта на информационните технологии през последните десет години (това е област, която постоянно се развива и в която промените са бързи, така че по-отдавнашният опит е по-неподходящ при настоящите предизвикателства). Вие нямате опит в областта на информационните технологии през последните десет години, като натрупаният от вас опит в тази област в едно по-далечно минало е по-неподходящ за настоящите нужди на моята институция“.

147 Макар и жалбоподателят да изтъква различни видове обучение, които е преминал в Съда, той не отрича факта, че периодът, в който функциите му са били свързани с информационните технологии, се простира от 1981 г. до 2007 г.

148 В това отношение не може да бъде оспорено, че информационните технологии са област, която се развива изключително бързо, така че придобитият през един по-отдалечен период опит е по-неподходящ от такъв, придобит наскоро.

149 От друга страна, макар и жалбоподателят да счита, че опитът му се простира до 2007 г., следва да се отбележи, че дейността на съдебен помощник на съдия от Съда на публичната служба от 2005 г. до 2007 г. не може да се смята за свързана с упражняване на информационни технологии.

150 Следователно Омбудсманът не е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че опитът на жалбоподателя в областта на информационните технологии е отдавнашен и по-неподходящ от наскоро придобит опит.

151 От всичко изложено дотук следва, че второто основание трябва да се отхвърли.

в) По третото основание, изведено от нарушение на принципа на равно третиране

152 На първо място, жалбоподателят упреква Омбудсмана, че е оценил произволно предоставените от всеки един от кандидатите препоръки, злоупотребявайки с процедурата, която самият той е определил в ПИИ. Доколкото препоръките са взети предвид само за тримата кандидати, поканени на последното събеседване, Омбудсманът е нарушил принципа на равното третиране.

153 Както беше припомнено в точка 75 по-горе, Омбудсманът има широко право на преценка, за да осъществява дейността си, така че в случаи като настоящия, когато ПИИ не уточнява метода за отчитане на всеки един от критериите за оценка, той следва да ги определи (вж. в този смисъл решения от 13 декември 1990 г., Gonzalez Holguera/Парламент, T-115/89, EU:T:1990:84, т. 53 и от 14 юли 1995 г., Pimley-Smith/Комисия, T-291/94, EU:T:1995:142, т. 48).

154 Следва да се изтъкне, както уточнява Омбудсманът в хода на съдебното заседание в отговор на зададен му от Общия съд въпрос, че задължението да представи препоръки, е било възложено само на кандидата г-жа G. в края на процедурата за набиране на персонал.

155 Следователно при всички положения е достатъчно да се изтъкне, че това оплакване не е релевантно, доколкото кандидатурата на жалбоподателя е отхвърлена на етапа, предхождащ събеседванията, така че евентуалното вземане предвид на препоръките не би могло да му нанесе вреда (вж. т. 87 по-горе).

156 На второ място, жалбоподателят упреква Омбудсмана, че е нарушил принципа на равно третиране, като е променил критериите за подбор в хода на процедурата за подбор в нарушение на определената от самия него рамка. По този начин критерият относно „доброто познаване на въпросите, институциите и законодателството на Съюза“ не бил разгледан обективно, а този относно „владеенето на други официални езици на Съюза“ бил разгледан само по отношение на осемте кандидати, поканени на събеседване.

157 Налага се изводът, че тези две оплаквания се припокриват с първите две оплаквания, изложени в първото основание, така че те трябва да бъдат отхвърлени по същите причини като посочените в точки 73—83 и 131—136 по-горе.

158 Що се отнася по-специално до критерия „добро познаване на въпросите, институциите и законодателството на Съюза“, който не бил разгледан обективно от Омбудсмана, следва също така да се изтъкне, че във всеки случай жалбоподателят не е посочил основанията, поради които този критерий не е разгледан обективно, така че доколкото това оплакване не се припокрива с други изложени от жалбоподателя оплаквания, на които Общият съд е отговорил в рамките на разгледаните преди това основания, той трябва да бъде отхвърлен като недопустим. Действително самото посочване на това оплакване не позволява на Общия съд да определи истинското естество на изтъкнатото оплакване.

159 От всичко изложено дотук следва, че третото основание трябва да бъде отхвърлено.

г) По четвъртото основание, изведено от нарушение на принципа на добра администрация

160 В рамките на това основание жалбоподателят изтъква две оплаквания.

161 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика принципът на добра администрация изисква от компетентния орган да прилага правилно текстовете (решения от 14 юни 1988 г., Christianos/Съд на Европейския съюз, 33/87, EU:C:1988:300, т. 23 и от 18 септември 2008 г., Angé Serrano и др./Парламент, T-47/05, EU:T:2008:384, т. 159).

162 На първо място, жалбоподателят упреква Омбудсмана, че не го е допуснал до етапа на събеседванията, като при това искането за преразглеждане трябвало да бъде обосновано и подадено в кратък срок, което му попречило да подаде жалба по административен ред. По тази причина Омбудсманът нарушил принципа за добра администрация.

163 В това отношение следва да се изтъкне, че макар Омбудсманът да е информирал жалбоподателя, че въпреки качествата му, той не е допуснат до събеседването, същият не е поискал от Омбудсмана повече подробности с цел да представи искане за преразглеждане.

164 При тези условия жалбоподателят не може да се оплаква от лошо администриране, при положение че самият той не се е обърнал към администрацията за повече подробности и не е поискал удължаване на крайния срок за подаване на искане за преразглеждане в очакване на исканите разяснения.

165 На второ място, жалбоподателят упреква Омбудсмана, че му е предоставил неточна, противоречива и грешна информация.

166 В това отношение е вярно, че в обжалваното решение Омбудсманът действително признава, че част от информацията, която му е била предоставена, е била грешна или неточна, което вероятно го е подтикнало да подаде жалба по административен ред.

167 Въпреки това се налага изводът, че тези неточности не могат да доведат до незаконосъобразност на обжалваното решение, доколкото тази корекция е извършена точно на етапа на отговора на жалбите по съдебен ред на жалбоподателя (вж. в този смисъл решение от 25 май 2000 г., Elkaïm et Mazuel/Комисия, T-173/99, EU:T:2000:142, т. 103).

168 Ето защо четвъртото правно основание следва да се отхвърли.

169 От това следва, че исканията за отмяна на обжалваното решение трябва да бъдат отхвърлени, без да е необходимо да се вземе предвид приложение D 1 към писмената дуплика. Поради това не следва Общият съд да се произнася по молбата на жалбоподателя от 7 април 2017 г., посочена в точка 37 по-горе.

2. По искането за обезщетение

170 Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение му е нанесло имуществени и неимуществени вреди.

171 Съгласно постоянната съдебна практика, когато искане за обезщетение е в тясна връзка с искане за отмяна, отхвърлянето на последното поради недопустимост или необоснованост води и до отхвърляне на искането за обезщетение (вж. решение от 30 септември 2003 г., Martínez Valls/Парламент, T-214/02, EU:T:2003:254, т. 43 и цитираната съдебна практика).

172 В конкретния случай, доколкото е налице тясна връзка между исканията за отмяна и исканията за обезщетение, а исканията за отмяна са отхвърлени, следва, че исканията за обезщетение трябва също да бъдат отхвърлени.

173 От изложеното по-горе следва, че жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

V. По съдебните разноски

174 Съгласно член 134 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Същевременно по силата на член 135, параграф 1 от Процедурния правилник по изключение, когато справедливостта изисква това, Общият съд може да реши страна, която е загубила делото, да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, само част от съдебните разноски на другата страна и дори да не бъде осъдена да ги заплаща.

175 При обстоятелствата по настоящия случай Общият съд, от една страна, отбелязва, че Омбудсманът е допуснал небрежност, което самият той признава, като погрешно е информирал жалбоподателя, че кандидатурата му не е препоръчана за събеседване, и от друга страна, счита, че Омбудсманът не е уточнил пред жалбоподателя подробните причини, поради които не се е съобразил със списъка с кандидатите, изготвен по реда на класиране и предоставен му от учредения от самия него консултативен комитет.

176 При тези обстоятелства може да се приеме, че настоящото производство отчасти се дължи на поведението на Омбудсмана.

177 Такива обстоятелства представляват изключително основание, което оправдава всяка от страните да понесе собствените си съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда г-н Costas Popotas и Омбудсмана да понесат направените от тях съдебни разноски.

Collins Кънчева Barents

Обявено в публично съдебно заседание в Люксембург на 22 март 2018 година.

Подписи